

Predica de la Zürich

Duminică, 27 ianuarie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Efes. 1:3-14**: (...).

Îi suntem mulțumitori Domnului că din nou ne-am adunat împreună ca să ascultăm Cuvântul Domnului, să ne adâncim în Cuvânt și să avem o nouă trăire cu Dumnezeu. Venirea noastră trebuie să se fi meritat. În prezența lui Dumnezeu de fiecare dată Îl putem trăi din nou pe Domnul nostru.

Suntem mulțumitori pentru toți frații care astăzi traduc. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care participă și sunt implicați în a da Cuvântului Domnului mai departe. Cu adevărat este însărcinarea noastră să-i ajutăm pe toți, în toate împrejurările, pe toți din toate popoarele și din toate limbile, ca ei să asculte, să urmărească vestirea și să fie incluși în ceea ce face Dumnezeu în această perioadă importantă de timp despre care El ne-a înștiințat, prin har.

Noi am cântat din toată inima. Dacă apoi citești că cei din poporul Israel se rătăceau mereu în inima lor. Cu picioarele lor ei erau pe drum, au trecut prin Marea Roșie și au călătorit prin pustie, dar în inimile lor ei nu erau într-o legătură cu Dumnezeu. De aceea lor le lipsea credința și ascultarea. Făgăduința fusese dată în Vechiul Testament: *„Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou”*. Cu inima veche nu putem crede, nu putem fi într-o legătură cu Domnul Dumnezeu. Așa cum am auzit-o deja, Dumnezeu dorește să facă totul nou, ca să avem parte de ceea ce face El în prezent.

Acum vă întreb pe toți: ați înțeles cu toții Efes. 1? Ați citit cu toții, ați ascultat toți ce este scris înaintea vers. 13? Ați citit exact ce este scris acolo? El ne-a descoperit taina voii Sale. Citiți ce este scris în acele versete, înainte ca pecetluirea să poată avea loc. Dragi frați și surori, este foarte, foarte important ca să iei la inimă fiecare Cuvânt al

lui Dumnezeu și să te cercetezi cu el: „S-a întâmplat cu mine așa cum este scris aici?”. Acum nu dorim să intrăm amănunțit în aceasta, dar este puternic când cercetezi Cuvântul Domnului, verset după verset, și să vezi ce s-a întâmplat cu adevărat.

În toate aceste versete și în vers. 7 ni s-a spus: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, În El am fost înaintea întemeierii lumii”. Putem citi începând de la vers. 4 până ajungem la vers. 13.

Dragi frați și surori, noi am ajuns într-o perioadă de timp deosebită. Acum doresc să citesc câteva cuvinte care mi-au mers la inimă. Am putea spune foarte multe lucruri.

Începem cu Tit 1:1-3: *„Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavia, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru”*.

Dragii mei frați și surori, nu vă puteți da seama ce s-a petrecut în interiorul meu, îndeosebi în ultimele săptămâni. Mi-am adus aminte de ceea ce s-a întâmplat la prima venire a lui Hristos. Atunci poporul Israel l-a așteptat pe Ilie – și astăzi ei îl mai așteaptă; ei au vrut să vadă împlinirea unei făgăduințe care era în viitor. Adică: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”*. Dar nu înaintea zilei harului.

Pentru că ei au inversat cele două versete biblice din Mal. 3 și Mal. 4, au trecut pe lângă ceea ce făcea Dumnezeu în timpul lor. Cărturarii de atunci n-au avut descoperire și îl așteptau pe Ilie din Mal. 4 și astfel n-au recunoscut și n-au primit slujba lui Ioan Botezătorul. Voi știți ce consecințe tragice a avut aceasta. Ce i-a ajutat poporului Israel că Domnul S-a dus în Templu, a învățat și a citit din Is. 61? Acest lucru s-a întâmplat și este scris în Lc. 4:21, El a putut striga: *„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ai auzit”*. Dar cărturarii erau niște călăuze oarbe care au dus poporul în rătăcire pe lângă ceea ce făcea Dumnezeu în prezentul lor. Ei au trecut pe lângă faptul că mai întâi trebuia să se îplinească prima parte din

Mal. 3:1: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Dar ce a făcut Domnul nostru? El a confirmat această slujbă în mod direct în Mat. 11:10 unde este scris: „*căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe Solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”.

Dragii mei frați și surori, voi vă dați seama ce a însemnat pentru poporul lui Dumnezeu ca ei să nu recunoască ziua cercetării divine. Ei au trecut pe lângă acea zi, astfel că în Ioan 19 este scris ceea ce a trebuit Domnul să le spună, și anume că ei n-au recunoscut ziua cercetării lor divine. Cât har ne-a dăruit Dumnezeu nouă, că noi ne-am întors la Sfânta Scriptură și putem merge la Noul și Vechiul Testament! Ne gândim că Evanghelia după Luca – Luca era un doctor, nu era cărturar și nici fariseu – începe cu aceasta, Luca îi scrie lui Teofil ceea ce s-a petrecut de la început. El nu era cărturar, nu era fariseu și nici saducheu, ci era un doctor, care mai pe urmă a devenit un împreună lucrător cu Pavel. Cu adevărat m-a copleșit când am citit Evanghelia după Luca. Prin Duhul lui Dumnezeu, acest bărbat al lui Dumnezeu a fost transpus în toate lucrurile pe care îngerul Gavril le-a spus lui Zaharia. Călăuzit de Duhul, el a putut reda totul cu precizie chiar și făgăduința în legătură cu Ioan Botezătorul, care avea să fie umplut cu Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale, și a putut prezice și să scrie tot ce avea să se întâmple și s-a și întâmplat în realitate. Pe mine mă mișcă realitatea divină că Domnul ni S-a descoperit nouă, că El ne-a făcut de cunoscut Cuvântul Său, așa cum am citit aici despre Pavel.

Aici sunt unele lucruri care se petrec acum îndeosebi cu Israelul. A trecut o săptămână de când un rabi renumit a fost întrebat: Ce crede el despre Hristos care este Mesia? Iar când a ajuns la întrebarea despre răstignirea Lui, rabi a spus: „Aceasta este o minciună”. Eu am crezut că n-aud bine. Dacă nu crezi, atunci nu crezi, dar dacă apoi spui: „Aceasta este o minciună”, atunci aceasta este mult prea mult. Întrebarea mea a fost: ce pot să spun eu acolo? Cât de departe mă pot duce? Pot să le fac de cunoscut ceva din Noul Testament? Pot eu prezenta calea lui Dumnezeu cu Neamurile și calea Domnului cu Israel?

Dacă apoi privim în Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul Dumnezeu a inclus de la început neamurile în planul Său de mântuire. Pe lângă aceasta doresc să citesc doar două versete biblice. Iar acest lucru să-l ia la cunoștință și poporul Israel, și anume că Domnul Dumnezeu a dat făgăduința că în Avraam vor fi binecuvântate toate neamurile. Vă rog să ascultați cu atenție. Ps. 2 este una din făgăduințele principale ale Domnului și Răscumpărătorului nostru.

Ps. 2:7-8: „*«Eu voi vesti hotărârea Lui» – zice Unsul – «Domnul Mi-a zis: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut („zămislit” – lb. germ.). Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!»*”. Așadar de la început și neamurile au fost incluse în planul de mântuire divin. Și în acest loc este scris: „*până la marginile pământului*”. Exact așa este scris în Is. 49:6. Dar pe mine acest gând mă mișcă în direcția Israelului și anume ce pot spune poporului Israel. Noi știm că Dumnezeu a hotărât pe cei doi proroci ca să aducă Cuvântul Său poporului Israel.

Mai întâi citim din Is. 49:6-7: „*El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”.

În ambele versete biblice care sunt în legătură cu venirea Domnului: „*până la marginile pământului*”. Dumnezeu a început cu Israelul și va încheia cu Israelul. Între timp este perioada de timp pentru Biserică.

Înainte de adunare a venit la mine sora Munch și mi-a dat predica fratelui Branham din seria IV, nr. 1 (Descoperirea lui Isus Hristos). Frate Baumgartner, te rog să vii și să ne citești acest pasaj. Și fratele Branham a fost preocupat cu gândul ce se va întâmpla cu Israelul. Te rog citește de la pag. 28 jos și 29.

„Ne vom întoarce la Zaharia 12. Am vrea să citim cu rugăciune din Zaharia 12, începând cu vers. 9: „*În ziua aceea voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului. Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns ...*”.

Zaharia a prorocit cu 487 de ani înainte de venirea lui Hristos. Când se întoarce Evanghelia la evrei? Când timpul neamurilor este încheiat, Evanghelia este gata să treacă la evrei. O, dacă aş putea să vă spun ce este pe cale să se întâmple chiar în aceste zile! Noi o vom cerceta când vom vorbi de epocile Bisericii. Acest lucru măreţ care este pe cale să se întâmple se referă la Apocalipsa 11 şi la cei doi proroci. Moise şi Ilie, care se vor întoarce la evrei. Totul este pregătit şi se va desfăşura în conformitate cu rânduiala dumnezeiască. Aşa cum iudeii au adus vestea bună neamurilor, tot aşa le va fi adusă înapoi iudeilor. Şi răpirea va avea loc!”.

Dragii mei fraţi şi surori, este puternic că noi o putem trăi direct în felul acesta. Vă rog să vă gândiţi odată la acest lucru. În Zah. 4 este arătat sfeşnicul de aur. Mergem apoi la Apocalipsa, unde este arătat sfeşnicul cu şapte braţe. Dacă mergem înapoi la Moise, vedem că el a trebuit să facă sfeşnicul dintr-o singură bucată de aur. Nu erau bucăţele, ci toate braţele sfeşnicului trebuiau fabricate dintr-o singură bucată de aur. Dar tocmai în Zah. 4 este vorba despre cei doi măslini care stau lângă sfeşnic, şi apoi în Apoc. 11. Vă rog să vă gândiţi la aceasta. Ce a avut de-a face Ioan cu Zaharia pe insula Patmos? Dar tocmai acolo i-a fost descoperit că cei doi martori din Apoc. 11 sunt împlinirea din Zah. 4, ei sunt cei doi măslini care sunt lângă sfeşnic. Ceea ce pe mine mă copleşeşte este armonia divină, că în Noul Testament bărbăţii lui Dumnezeu au fost introduşi în planul lui Dumnezeu în felul acesta, prin descoperire. Bineînţeles şi noi, prin har, am auzit acelaşi Cuvânt şi Îi suntem foarte mulţumitori lui Dumnezeu pentru aceasta.

Dragii mei fraţi şi surori, au trecut exact 85 de ani din 11 iunie 1933, când din norul supranatural fratelui Branham i-a fost spus: „Aşa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos aşa vei fi tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Optzeci şi cinci de ani au venit şi au trecut. A mai existat vreodată o astfel de perioadă de timp? Dacă citiţi în Biblie puteţi vedea, că a fost o perioadă de 40 de ani; la fiecare 50 de ani era anul de veselie, de îndurare; au fost 70 de ani de robie.

Dar apoi noi citim în 2 Pet. 3:9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare până când ultimii vor fi chemați*”.

Cu adevărat noi am ajuns la sfârșitul timpului de har, dar noi trebuie să rămânem treji și echilibrați în toate domeniile; în inimile noastre să fim în legătură cu Dumnezeu și cu ambele picioare pe pământ. Dar noi recunoaștem ceea ce este scris în legătură cu poporul Israel. Când timpul va sosi atunci ei vor privi la Acela pe care L-au străpuns. Totul este scris în Zah. 12, vor plânge și se vor tângui că atunci nu L-au recunoscut pe Mesia. Dar va sosi timpul când mährama lui Moise va fi dată deoparte de pe fețele lor. Și așa cum a spus fratele Branham, totul se va întâmpla în același timp: desăvârșirea Bisericii dintre Neamuri și apoi Domnul Se va descoperi poporului Israel. Nu intrăm în toate amănuntele, ci trebuie și putem recunoaște că acum este ultima și cea mai importantă perioadă de timp pentru Biserica Dumnezeului Celui viu. Și că Dumnezeu are îndelungă răbdare până când ultimul va fi chemat, numărul va fi deplin și Domnul va putea reveni pentru a ne lua la El. Așa cum a scris Pavel în multe din epistolele sale ce se va întâmpla când Domnul va reveni și morții în Hristos vor învia. Dar acum este vorba despre chemarea afară.

Când fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne...” a fost o confirmare că este vorba de o însărcinare divină. Ce a fost? A fost doar un singur mesaj: „Lasă pe poporul Meu să plece. Lasă pe întâiul Meu născut să plece ca să-Mi slujească” – acesta este mesajul divin din timpul nostru. Cei aleși înaintea întemeierii lumii, care au primit har, care acum cred și primesc Cuvântul din inimă, sunt scoși afară din toate rătăcirile și din toate încurcăturile și sunt puși pe temelia sfântă a Cuvântului lui Dumnezeu. Noi nu credem nimic altceva decât ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Este un lucru care îmi pricinuiește o mare durere. Sunt atâtea direcții diferite care toate se referă la fratele Branham și la ceea ce a spus sau probabil ar fi spus. Dar niciunul cu învățături rătăcitoare nu se poate referi la Scriptură, ci doar la fratele Branham. De aceea trebuie spus că: așa cum cărturarii s-au așezat atunci pe scaunul lui

Moise, tot așa cărturarii s-au așezat acum pe scaunul fratelui Branham și repetă „prorocul a zis...”, „prorocul a zis...”. Trebuie să fie scris în Cuvântul lui Dumnezeu, și doar atunci o putem crede, doar atunci vestim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Și acest lucru trebuie accentuat din nou. În Is. 55:11 Domnul a spus: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”. Doar cine este născut din Dumnezeu, cine a primit și are o inimă nouă, cine a trăit noul legământ și a putut lăsa Sângele noului legământ să lucreze în viața lui printr-o iertare deplină, împăcare deplină cu Dumnezeu, doar aceia care au trăit aceste realități divine pot fi pecetluiți. Să ne întoarcem la Efes. cap. 1. Acest lucru trebuie să-l citim încă o dată.

Să cuprindem ceea ce vrem să spunem. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze Israelul și îndeosebi pe Beniamin Netanyahu. Am enumerat nouă versete biblice din Vechiul Testament și doresc să le trimit domnului Netanyahu; să vedem ce va fi cu aceasta. Eu am stat înaintea întrebării dacă și din Noul Testament ar trebui să-i spun ceva, sau poate ar fi bine să-i dau ceva. Apoi vine sora Munch și-mi arată aici citatul fratelui Branham. Noi n-avem o însărcinare pentru Israel, dar putem spune în parlament (Knesset) că timpul pentru Israel a sosit și Ierusalimul va deveni o piatră de poticnire pentru toate neamurile, și că Domnul Își va începe stăpânirea de la Muntele Sionului. Noi le putem spune că timpul a sosit, Mesia va veni, iar voi veți privi la El, vă veți tângui și veți primi ceea ce s-a întâmplat și pentru voi prin puterea răscumpărării. Dumnezeu îi va trimite pe cei doi proroci, iar noi nu trebuie să ne îngrijorăm pentru aceasta. Dar noi nu trecem indiferenți pe lângă așa ceva, ci dorim ca ochii lor să fie deschiși, iar acest lucru se va întâmpla. Dar mai întâi, așa cum am amintit deja, numărul deplin dintre națiuni trebuie să fie chemat afară, să fie separați, să fie pregătiți. Și cum deseori am repetat și accentuat, Dumnezeu nu va pecetlui nicio rătăcire.

Permiteți-mi să spun aceasta clar și deslușit. Fiecare învățătură greșită n-are niciun sens, nici nu trebuie s-o ascuți până la capăt. Ce sens are ce spun unii că „Domnul a părăsit scaunul harului. Și că Se coboară prin mesaj”? Ce scop au ei când spun că „prorocul va reveni

și va desăvârși lucrarea”? Ce sens are că ei spun „vor veni șapte bărbați cu voce de trâmbiță și apoi cele trâmbițe vor răsună”? Ce sens au toate aceste nebunii pe care ei le vestesc peste tot? Și cu învățături rătăcitoare, îi conduc pe oameni pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi. De aceea de repetate ori trebuie să accentuăm: doar ceea ce este scris în Cuvânt este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Restul sunt...

Eu pot spune că nu există niciun om pe pământ care a ascultat toate predicile fratelui Branham începând cu anii 50, și nu doar o dată, ci de cel puțin două ori. Apoi le-am tradus. Eu știu exact ceea ce a spus el, știu exact și ceea ce a vrut el să spună. Îmi frânge inima. Dacă acești rătăcitori ar rătăci fără a face referire la fratele Branham atunci nu m-ar atinge atât de tare. Dar dacă ei îl pun ca paravan pe fratele Branham și apoi se prezintă pe ei înșiși, atunci pentru mine este mult prea mult. De aceea trebuie să accentuăm de repetate ori că Dumnezeu este Dumnezeul Cuvântului Său. Și prorocul a zis și a accentuat: „Să nu primiți nimic dacă nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu”.

Întorcându-ne la Efes. 1, cine va fi pecetluit? Toți învățătorii care rătăcesc? Cu siguranță nu! Pecetluiți vor fi doar cei aleși înaintea întemeierii lumii care au primit Jertfa de pe Golgota. Ca în timpul lui Moise, când a fost spus: „Când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi fără a vă nimici”. Ce vor oamenii cu învățăturile lor despre cele șapte tunete și apoi spun că „scaunul harului a devenit scaun de judecată. Sângele nu mai este pe scaunul harului”? Fie-vă rușine! Plecați acasă! Pocăiți-vă înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor!

Îi mulțumim Domnului că încă mai este timpul harului, încă Sângele mai este pe scaunul harului și putem veni la Domnul. Încă putem trăi răscumpărarea deplină, iertarea deplină, împăcarea și mântuirea deplină și putem accepta și primi Cuvântul Domnului din toată inima. Exact așa să ne rugăm pentru Israel ca Domnul să le dăruiască har. Din toate popoarele, Israelul s-a întors înapoi în țara făgăduinței. La cele nouă făgăduințe pe care le-am scris am mai putea adăuga încă zece pe deasupra... Dar este cu adevărat frumos că noi trăim în perioada de timp când totul devine realitate, când nu mai este nimic interpretat, nimic tălmăcit. Ci noi vedem cu ochii noștri împlinirea prorociei biblice și-I suntem mulțumitori Domnului

Dumnezeului nostru din toată inima că noi putem accepta și crede din inimă, și prin credință și ascultare ne putem trăi pregătirea. Pentru că noi știm că Domnul nostru va veni curând. Și cum am spus-o deja, mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos ajunge până la marginile pământului.

Și acest lucru este un punct. Ce vor prezenta, într-o bună zi, în fața judecății acei frați care afirmă că „cu fratele Branham totul s-a încheiat și de atunci mai este nimic. Noi așteptăm până se întoarce prorocul”. Nu! Noi n-așteptăm așa ceva. Noi Îi mulțumim Domnului că El l-a trimis pe prorocul Său și a pus mesajul biblic din nou pe sfeșnic, cu toate temele biblice, cu toate învățăturile și tot ce aparține de planul de mântuire al lui Dumnezeu, totul a fost descoperit. Această Evanghelie deplină noi am purtat-o pe întregul pământ și așa s-a împlinit ceea ce a spus Domnul nostru, și anume că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie. Și cum este scris în Apoc. 14:6, Evanghelia veșnică a fost vestită locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că noi personal am trăit-o în timpul nostru.

Dragii mei frați și surori, dacă ne uităm la dezvoltarea tehnicii vedem ce s-a întâmplat în ultimii o sută de ani, de când Lindbergh a fost cel dintâi care zburat fără escală peste Oceanul Atlantic, în anul 1927. De atunci anii au trecut. Dar gândiți-vă la explozia dezvoltării tehnicii care a avut loc în această perioadă. Astăzi toți pot asculta predica cu telefonul personal, indiferent unde se află, fie în Africa, fie în Asia, toți pot asculta și vedea. Dumnezeu S-a îngrijit ca și aceste aparate să poată fi folosite pentru ca Cuvântul Domnului să fie purtat. Căci aceasta este făgăduința înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos: că ultimul mesaj va fi purtat până la marginile pământului.

Dragii mei, au trecut 85 de ani din iunie 1933. O mai spun o dată, este îndelunga răbdare, este dragostea lui Dumnezeu care vrea ca niciunul să nu piară, și toți care sunt hotărâți pentru viața veșnică să trăiască salvarea. Cei care sunt hotărâți pentru a fi în Biserica Mireasă să audă ultimul mesaj, să se lase corecți, să se lase botezați biblic în

Numele Domnului Isus Hristos. Să-I dăm dreptate lui Dumnezeu în toate lucrurile și cu adevărat să credem doar așa cum zice Scriptura.

Și acest lucru trebuie accentuat încă o dată. Dumnezeu nu-Și va pune pecetea pe nicio rătăcire, pe nicio învățătură rătăcitoare. Cerul nu va fi umplut cu învățători rătăcitori sau cu cei ce au dat crezare învățăturilor rătăcitoare. Cerul va fi populat cu gloata răscumpărată pe deplin prin Sângele Mielului, cu aceia care prin har au primit în dar o inimă nouă, o viață nouă; aceștia au fost sfințiți în Cuvântul Adevărului, respectă fiecare Cuvânt, îl cred din inimă, și fiecare făgăduință pe care Domnul ne-a dat-o o cred și o primesc. Așa cum a fost amintit și accentuat deseori, toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El, sunt «Da» și «Amin», spre slava lui Dumnezeu, prin noi.

Dragii mei, fie ca celor ce sunt astăzi aici și tuturor acelor care ne ascultă să le devină clar ce privilegiu avem să trăim în acest timp, să recunoaștem acum ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp, să trăim personal împlinirea prorociei biblice, să citești și apoi să vezi cum Dumnezeu Își aduce la încheiere întregul Său plan de mântuire cu Biserica dintre Neamuri și apoi cu Israelul. Dumnezeului nostru Îi aducem slavă și laudă pentru totdeauna.

De pildă, cine citește în profetul Zaharia, încă este scris: „*În ziua aceea...*”. Dumnezeu a dat făgăduințe, iar noi am recunoscut ziua și mesajul, prin credință l-am acceptat și l-am primit, ne-am lăsat corecți, am ieșit afară din toate rătăcirile și l-am dat cinste Domnului pentru că noi am auzit chemarea Lui și putem crede din inimă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Domnul Dumnezeu are un plan de mântuire pe care îl aduce la încheiere în timpul nostru. Un plan de mântuire cu Biserica dintre din toate popoarele, limbile, și apoi cu Israelul. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, El nu întârzie, chiar dacă unora dintre noi această așteptare nu ne prinde prea bine. Ce să spun eu? De șaptezeci de ani am auzit de revenirea Domnului; de când m-am pocăit, în toate adunările internaționale penticostale, de fiecare dată tema principală era revenirea Domnului. Apoi Dumnezeu S-a îngrijit ca nouă să ne fie încredințat ceea ce a fost hotărât pentru această ultimă perioadă de timp. Prin aceasta noi recunoaștem ce înseamnă alegerea dinaintea

întemeierii lumii, ce înseamnă har. Cine primește trecere înaintea lui Dumnezeu acela recunoaște ziua și mesajul, acceptă și primește prin credință ceea ce ne-a făgăduit și pregătit Domnul.

Pe cei patru evangheliști, Matei, Marcu, Luca și Ioan, Dumnezeu i-a putut folosi într-un mod atât de minunat. Se vede clar că Luca a mers foarte amănunțit în toate lucrurile: privitor la Ioan Botezătorul, privitor la Domnul nostru, și până la cap. 24 el a putut da mărturie de ceea ce a făcut Domnul în cele 40 de zile după învierea Lui pe când era împreună cu ucenicii Săi. Domnul a arătat din Scripturi că trebuia să se îplinească tot ceea ce a spus Dumnezeu prin Moise și proroci. Și scrierea Faptele apostolilor, bărbatul lui Dumnezeu, Luca, a început-o prin a-i spune și prezenta lui Teofil ceea ce a fost la început. Eu nu știu ce gândiți voi despre toate acestea, dar pentru mine este atât de prețios că Domnul Dumnezeu a folosit bărbați care aveau descoperirea, care au putut lega făgăduințele date în Vechiul Testament cu împlinirea lor în Noul Testament. Luca n-a prezentat doar începutul cu Ioan Botezătorul, ci și sfârșitul, după învierea Domnului. Și apoi chiar a făcut introducerea în Fapte 1, și-i scrie acestea prea alesului Teofil.

Ceea ce a fost adresat unuia sau altuia ne este adresat nouă astăzi. Noi încă suntem binecuvântați astăzi de ceea ce a făcut Dumnezeu atunci. Luca a fost acela care a descris în amănunțime ceea ce a spus Domnul în final: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate (Ierusalim) până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*” (Lc. 24:49; Fapte 1:4). Așa este scris. Toți cei patru evangheliști în cele patru Evanghelii au redat ceea ce s-a întâmplat atunci: ce a făcut Ioan Botezătorul și ce a făcut Domnul nostru, până la învierea și înălțarea Sa în slavă. Dar Luca a putut da mărturie că Domnul i-a luat pe ucenici și i-a dus afară până spre Betania, Și-a ridicat mâinile, și i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei, și a fost înălțat la cer. Iar ei au putut doar să se închine. Luca scrie că „*Domnul Se va întoarce/va reveni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*” (Fapte 1:11). Dumnezeu S-a îngrijit ca să se întâmple ceea ce a fost făgăduit în Vechiul Testament și Luca le-a legat cu tot ce s-a întâmplat cu Domnul nostru, până la înălțarea Lui în

slavă. Apoi a făcut introducerea din Fapte 1 unde este spus că Domnul a petrecut 40 de zile cu ucenicii Săi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

Haideți să începem să-I mulțumim din nou Dumnezeuului nostru pentru scumpul, prețiosul și sfântul Său Cuvânt. Dacă am vrea să intrăm în toate epistolele, am vedea cum Pavel a tratat Legea, harul și fiecare temă. Citiți epistolele scrise galatenilor, citiți toate epistolele pe care le-a scris Pavel. Este puternic. Iar în cuprinsul tuturor lucrurilor, noi am primit harul să dăm mai departe ceea ce ne-a fost lăsat în sfânta Scriptură. Îi sunt foarte, foarte mulțumitor Domnului Dumnezeuului nostru pentru scumpul și sfântul Său Cuvânt, Îi sunt mulțumitor pentru ceea ce a făcut El deja milioanele de oameni.

Săptămâna trecută, marți sau miercuri, un bărbat din Lahore, din Guvernul Pakistanului, m-a sunat și mi-a spus: „Eu sunt în călătorie diplomatică în Berlin și doresc să fac o vizită scurtă la voi”. Săptămâna trecută un bărbat din Guvernul Pakistanului a fost în Krefeld și a dat mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu. Dragii mei frați și surori, noi n-o spunem doar așa, ci Domnul este în lucrare în mod puternic și ultimii sunt chemați afară. Vedem armonia divină a Vechiului cu Noul Testament, cum am văzut din Zah. 4 și apoi din Apoc. 11. Totul a fost redat din nou; aici sfeșnicul, iar în stânga și în dreapta, în afara lui, cei doi măslini/proroci. Așadar acești proroci nu vor apărea în perioada de timp a Bisericii, ci ei vor apărea în Israel atunci când perioada Bisericii se va încheia. Îi mulțumim Dumnezeuului Celui viu pentru Cuvântul Lui sfânt și prețios .

Spuneți-mi un punct pe care Dumnezeu nu l-a descoperit, pe care Dumnezeu nu l-a luminat. Domnul Dumnezeu ne-a introdus în Locul preasfânt ceresc, a deschis chivotul legământului, peste noi nu mai este niciun blestem, niciun blestem nu mai este peste aceia care sunt în Isus Hristos. Sângele noului legământ vorbește pentru noi. O mai spunem o dată. Dumnezeuul nostru Își desăvârșește lucrarea cu Biserica din toate popoarele, limbile și națiunile. Așa cum am citit în Ps. 2, mântuirea lui Dumnezeu a ajuns până la marginile pământului. Cine citește Mat. 28:18: „Duceți-vă în toată lumea”, trebuie să meargă și la Apoc. 14:6 unde este scris că Evanghelia va fi vestită tuturor

popoarelor, limbilor și națiunilor. Iar în Mat. 24:14 este scris că Evanghelia aceasta a Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Am putea striga cu glas tare: astăzi, toate aceste Scripturi s-au împlinit în fața ochilor noștri. Ultima chemare răsună până la marginile pământului, și toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă ceea ce spune Bisericii Duhul.

Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei ce se află astăzi aici și pe toți cei ce sunt în legătură directă. Fie ca toți să creadă din inimă, să primească și să trăiască ceea ce Domnul face în desăvârșirea Bisericii Mireasă. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că avem parte deplină de aceasta. Lui I se cuvine toată cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin. Fie ca Domnul Dumnezeu să dăruiască har tuturor care cândva au alunecat și au întors spatele, dar aparțin de gloata care va fi pregătită la revenirea lui Hristos, fie ca ei să se întoarcă înapoi. Dragii mei frați și surori, rugăciunea mea este ca acest an să devină un an al îndurării, al veseliei. Și toți care din anul 1979 au fost duși în rătăcire, care au părăsit calea Dreptății, calea strâmtă, au părăsit Cuvântul și au urmat interpretări și tălmăcirii, ei să găsească drumul înapoi. Patruzeci de ani sunt suficienți. Rugați-vă toți împreună cu mine și credeți că Domnul Dumnezeu va face un an deosebit din acest an, pentru noi ca Biserică Mireasă și pentru Israel în întregime. Fie ca acest an să fie un an de îndurare, de veselie, un an jubiliar în care toți cei ce sunt în robie spirituală să fie eliberați de toate învățăturile oamenilor, de toate rătăcirile, de tot ce este nebiblic, și să-I poată sluji Domnului. Patruzeci de ani sunt suficienți. Domnul Dumnezeu mai este încă în plan și totul Îi este supus. Biruința este a Lui, a Lui este puterea și slava în vecii vecilor. Domnul strigă: Lasă pe poporul Meu să plece, pe toți care au fost ținuți în robie, duși în rătăcirii! Ei să fie dezlegați, eliberați și să se întoarcă înapoi și din inimă să creadă cum și ce zice Scriptura. Vreți să mă sprijiniți acum pentru aceasta? Spuneți „Amin”.

Dragii mei, cuvintele pe care le propovăduim nu sunt cuvinte omenești, ci este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Prin vestire noi suntem în legătură cu Dumnezeu în mod personal. Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt viu care ne-a fost descoperit. Este vorba despre noi.

Noi avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Este o parte a planului de mântuire a lui Dumnezeu pe care Domnul Dumnezeu l-a hotărât din veșnicii. Și așa cum am citit din epistola scrisă lui Tit, la timpul hotărât Dumnezeu a descoperit Cuvântul Său. Dumnezeu a descoperit și Cuvântul făgăduit pentru timpul nostru, l-a trimis pe prorocul Său, ne-a deschis inimile și înțelegerea pentru Scripturi ca să putem crede, accepta și primi. Pe cât de sigur credem noi făgăduința pentru această perioadă de timp, pe atât de sigur noi am acceptat Cuvântul lui Dumnezeu, l-am primit descoperit și vom avea parte de ceea ce va face Domnul în încheiere, în Biserică.

În timp ce rămânem respectuoși în rugăciune, aducem cererile de rugăciune; în familii și peste tot sunt necazuri personale, necazuri ale tinerilor, necazuri ale celor înaintați în vârstă. Noi dorim să-I aducem totul Domnului și prin credință să punem totul la picioarele Lui. Noi să nu plecăm cu povara din acest loc, ci așa cum cântă un poet de cântare: povara ta o poți pune pe Isus și liniștit să te încrezi în El ca într-un prieten. Te poți ruga pentru binecuvântare și biruință și tu vei vedea că rugăciunea ta a fost ascultată. Dumnezeu este credincios, El aude ceea ce Îl rugăm pentru că și noi auzim și ascultăm ceea ce ne spune El. Toți care ascultă acum ceea ce spune Bisericii Duhul, prin Cuvânt, pot fi siguri că Dumnezeu ascultă rugăciunile lor/noastre, pe cât de sigur ascultăm noi de ceea ce ne-a făgăduit El și avem parte de ceea ce face El în prezent.

Dragii mei frați și surori, eu cred că voi toți simțiți împreună cu mine. Eu nu port doar o mare responsabilitate, ci port și o mare durere, și doresc să fie descoperită biruința lui Dumnezeu, restituirea deplină, înviorarea, și totul să se întâmple așa cum a făgăduit Domnul. Noi credem că se va întâmpla. Ultimul trebuie să fie chemat și apoi va începe lucrarea finală, puternică a lui Dumnezeu; atunci se va întâmpla ceea ce nu s-a întâmplat niciodată pe pământ. Domnul Dumnezeu va confirma Cuvântul Lui pe loc și-Și va descoperi prezența Lui. Haideți să credem împreună, să ne încredem în Domnul. El o va face bine. Dacă avem cereri de rugăciune deosebite vă rog ridicați scurt mâna. Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumesc din inimă. Cu toate că după trup sunt slăbit, dar în duhul suntem în legătură cu Tine, cu Domnul Dumnezeu nostru. Tu cunoști toate necazurile, toate cererile și greutățile. Iubite Domn, fie ca biruința Ta să fie descoperită. Așa cum este scris, să se cânte de biruința lui Dumnezeu în corturile neprihăniților, să fie descoperit că noi Te credem chiar dacă trecem prin cele mai grele încercări. Binecuvântează-i pe toți care sunt în vârstă, pe toți cei slabi, pe toți care au nevoie de îngrijire, binecuvântează-i din bogăția harului Tău pe toți de pe întregul pământ, cheamă-i afară pe ultimii și vino curând! Noi Te așteptăm.

Iubite Domn, împreună Te rugăm: fie ca acest an să fie un an neobișnuit, deosebit, un an de veselie, un an jubiliar, ca toți care au fost robiți și rățaciți să fie eliberați. Iubite Domn, Te rog adu înapoi. Căci este scris: Lasă pe poporul Meu să plece! Fie ca în acest timp, toți care fac parte din gloata răscumpărată prin Sânge să audă chemarea, să creadă, să iasă afară și să trăiască pregătirea lor împreună cu noi. Îți mulțumim că noi putem crede cum zice Scriptura și știm că Tu desăvârșești lucrarea harului cu noi toți. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru scumpul și sfântul Tău Cuvânt, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Cu adevărat sunt prea multe nopți nedormite și totul mă afectează.

Noi credem din toată inima noastră și vom vedea. Vă spun adevărul. Toți care acum cred din inimă și primesc ultimul mesaj, primesc ceea ce ne spune Dumnezeu în acest timp, care se lasă corectați și aduși în conformitate cu Cuvântul și voia lui Dumnezeu, vor fi ascultători, Îl vor urma pe Domnul și vor avea parte de răpire când Domnul îi va lua pe ai Săi, prin har. Prin harul Mântuitorului meu eu voi fi acolo. Domnul să fie cu noi toți până data viitoare. Amin.